

Hjælpsomhed og Velvilje, der bundede i hans fine og noble Personlighed, gjorde ham meget afholdt af Kolleger og Arkivets Besøgende. Ved Siden af sin Embedsgerning plejede han dog andre Interesser. Han var en ivrig Dyrker af det 18. Aarh.'s Personalhistorie, og navnlig meget fortrolig med *Aug. Hennings* og *Herman Schubarts* Biografier; interessante Bidrag til deres Liv, skrevne med en varm Kærlighed til Emnet, har han givet i Museum 1890—91, ligesom han har skildret dem og enkelte andre Personer fra den Tid i Biografisk Leksikon. Og dernæst var han en ivrig Medhjælper ved sin Svoger Svend Grundtvigs Samling og Ordning af Folkeminder. Sammen med G. begyndte han og fuldendte efter hans Død 15 Bd. Haandskrifter, indeholdende *færøiske Folkeviser og en færøisk Ordbog*, der nu findes paa det kgl. Bibliotek; og som udmærker sig ved Flid og Nøjagtighed.

J. A. F.

Forh. Registrator i Gehejmearkivet Frederik Krarup er død 13. April 1910. Han, der var født 1841, blev 1863 ansat i Arkivet og 1882 Registrator, fra hvilken Stilling han afskedigedes 1889 ved Rigsarkivets Oprettelse. Han var Medlem af Historisk Forenings Bestyrelse 1870—77, Redaktør af Personalhistorisk Tidsskrifts første 3 Bind (1880—82) og deltog i Redaktionen af det 1878 udgivne Register til Scriptores. Af selvstændige Skrifter har han udgivet et om *det engelske Arkivvæsen* (1876) og *Oplysninger om Kong Frederik II's Ægteskabsforhandlinger* (1872). Det sidste var en Omarbejdelse af en af de ikke faa Anmeldelser, han skrev til Historisk Tidsskrift. I Geografisk Tidsskrift's 2. Bd. skrev han en Afhandling om *Zenier-nes Rejser*. Hans sidste Aar blev meget tunge paa Grund af stor legemlig Svaghed.

J. A. F.

Den 17. Marts 1910 døde Professor Ludvig Daae. Den veltalende og beaandede Lærde havde siden 1876 været Professor ved Universitetet i Kristiania og blev 76 Aar gammel. Ejendommelig for Daae var hans Tilknytning til Tider, der laa langt tilbage for de nuværende Slægtled. Han følte sig egentlig som Lærling af de danske Historikere i det 19. Aarhs. første Halvdel, hans Hjerte var knyttet til Foreningstiden mellem Danmark og Norge, som han ofte tog i Forsvar

mod urimelige Angreb, for den største Forfatter fra Fællestiden Holberg nærede Daae med sin humoristiske Sans og sit Lune en lige saa levende Kjærlighed som Interesse, og han har skrevet en lærerig Bog om ham; han havde de lærde Tidsrums Kjærlighed til Latinen og ansaa den for uundværlig for sand Dannelse i Folket, og han var en stadig Læser af den klassiske Oldtids Litteratur.

Daaes Afhandlinger og litterære Bidrag ere lige saa talrige som mangeartede; dog kan man maaske nævne Sider, som særlig tildrog sig hans Opmærksomhed. Til dem hørte saaledes Kirkehistorien; vi kunne nævne hans fortræffelige Bog *Norges Helgener*, hans oplysende Meddelelse om, hvorledes Reformationen indførtes 1536, hans Arbejde *Om gejstlige Embeders Besættelse i Norge efter Reformationen*. Endvidere yndede Daae Stedshistorien, han har skrevet flere norske Kjøbstæders Historie og samlet og fortolket *Norske Bygdesagn*. Daae, som var udmærket inde i Verdenshistorien og har udgivet nogle Lærebøger i denne, besad en omfattende Læsning i Udlandets Litteratur, ligesom han har gjort Undersøgelser i Udlandets Arkiver, særlig tyske; deraf har Frugten været hans Oplysninger om Nordboeres Studeringer i Udlandet (*Matrikler over nordiske Studerende ved fremmede Universiteter*) og hans Skrift *Nordmænds Udvandringer til Holland og England i nyere Tid*. Det skyldes vel Daaes omfattende Interesser og hans livfulde Deltagelse i den politiske Strid, at han ikke samlede sig om noget større Værk; hans mest omfattende Bog er vist *Det gamle Christiania (1624—1814)*, der især i sin anden omarbejdede Udgave (1891) er lige saa grundig i sin Fremstilling af den norske Hovedstads Historie, som den er underholdende ved de givne Tidsbilleder og Skildringer af Personer. Her i Danmark vil Daae særlig mindes paa Grund af sin trofaste Kjærlighed til vort Land, hvad der gav sig stadiige Vidnesbyrd. Universitetet tildelte ham da ogsaa ved sit Jubilæum 1879 Æresdoktorgraden; Daae skrev det norske Universitets Festskrift ved denne Lejlighed, *Kong Christiern I's norske Historie 1448—58*. Han var fra 1881 Medlem af det kgl. danske Selskab for Fædrelandets Historie og Sprog.

Venner og Elever af Daae hædrede ham kort før hans Død ved at stifte et Legat, der bærer hans Navn og som skal virke for Udgivelsen af Kilder og Afhandlinger i Norges Historie.

Joh. Stp.

Den svenske Kirkehistoriker Otto Ahnfelt, Biskop over Linköping Stift, døde 3. Febr. 1910. Hans vigtigste Arbejder har været: *Utvecklingen af svenska kyrkans ordning under Gustaf den förstes regering* (1893) og *Bidrag till svenska kyrkans historia i sextonde århundradet* i Acta Universitatis Lundensis 1894—99.

Docent i forhistorisk Arkæologi ved Upsala Universitet Knut Stjerna døde 15. Novbr. 1909. Skønt han kun naaede en Alder af 35 Aar, havde han, der var Elev af Montelius, udfoldet en rig og original Produktion, dels af ren arkæologisk Art, dels vedrørende Sagnhistorie, hvortil hører en Række Studier over Beowulf; med megen Iver omfattede han Spørgsmaalet om Svears og Götars Strid og om Bornholms ældste Befolkning og opstillede nye Hypoteser derom. I sit sidste Arbejde *Lund och Birka* (i Historisk Tidskrift för Skåneland III, 1909) søgte han at godtgøre, at Lund var anlagt af Knud den store og at Navnet skyldtes en Efterligning af London, medens Birka skal være anlagt af frisiske Købmænd omtr. 800.

Den 20. Decbr. 1909 døde Ludvig Friedländer, som er født i Königsberg 1824 og i en lang Aarrække virkede ved Universitetet her, indtil han 1892 trak sig tilbage og siden levede i Strassburg. Han vandt sig et stort Navn ved *Darstellungen aus der Sittengeschichte Roms*, der udkom 1862—71 og har oplevet mange Oplag. Det er den ældre Kejsertids Levevis, som skildres heri, og med megen Kyndighed og et udpræget Fortællertalent har Friedländer udnyttet det store kulturhistoriske Stof, der gemmer sig i Tidens Digtning og de tallose Indskrifter. I Forbindelse med Studierne hertil staar hans gode Udgaver af Kejsertidens Satirikere, Juvenal, Petronius og Martial. — Den 2. Febr. 1910 døde en anden fremragende Dyrker af Oldtidshistorien, Benedik-